

Kiss Benedek

Száradt szőlőtőke

Ezt nevezitek ti életnek?

Amikor bírtam még,
Amikor kóboroltam,
Vagy szőlőmet metszettem bizakodással,
Az volt az élet,
Pedig sok napom tellett
bik-makkozással, konferenciákkal.

Volt úgy, hogy tudtam: erős vagyok,
kezem szerint bomlottak szét a bokrok;
Most csak holdbéli tájakra látok,
Szikkadt szemekre, miket
A szél pernyével telehordott.

Így állok előtted, istenem,
És sajnálom a papírt,
Mit tele nem írtam hagyatkozással,
S mit teleírtam.
Alig emlékszem eredetemre,
odvas tőke lettem,
ki sok gyümölcscsel bírtam.

Értelmét vesztí a jövendő,
értékük vesztik
kis és nagy ügyek.
Ki akarja, hogy értelme-fosztott
mankurt legyek?

Hát így telnek be a dolgok?
Egy világ lesz velem kiveszőben!

De sarjaim élni akarnak,
Jelen,
múlt és
jövő időben.